

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Țurcan Anatolie și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpaților Rațuc Hristian și Cocerva Alexandr și de către Dudulica Liubomir în numele inculpatului Carai Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Carai Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX,
r-nul XXXXX;

Cocerva Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX,
r-nul XXXXX

și

Rațuc Hristian XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX,
r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.01.2017 – 13.10.2017;

Instanța de apel: 21.12.2017 – 05.06.2018;

Instanța de recurs: 23.08.2018 – 31.10.2018.

Asupra admisibilității recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2017, *examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală*, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Rațuc Hristian - în baza art.art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 ani și 9 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, fără amendă.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, stabilindu-i-se definitiv 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, fără amendă.

Cocerva Alexandr:

- în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 ani și 9 luni închisoare, fără amendă (pe episodul din 18.11.2016);

- în baza art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, la 3 ani și 9 luni închisoare, fără amendă (pe episodul din 5.11. 2016);

- în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 ani și 9 luni închisoare, fără amendă (pe episodul din 18.11.2016);

- în baza art.217 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 7 luni închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 5 ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Carai Alexandru:

- în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani și 9 luni închisoare (pe episodul din 18.11.2016);

- în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani și 9 luni închisoare (pe episodul din 18.11.2016);

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În conformitate art.90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că la 18.11.2016 orele 21⁴⁵, Carai Alexandru, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Cocerva Alexandr, având în calitate de complice pe Rațuc Hristian, aflându-se pe str. N. Dimo 29/1, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, intenționat au agresat-o fizic pe Furtună Diana, au doborât-o la pământ și totodată, ținându-i mâna la gură pentru a nu putea chema în ajutor, în mod deschis au sustras de la aceasta o geantă la preț de 500 lei, în care se afla un portmoneu de culoare neagră la preț de 500 lei și bani în sumă de 2300 lei, buletinul de identitate, permis de conducere, 2 carduri bancare „Victoriabank” și „Moldinconbank”, o legătură de chei, apoi cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Furtună Diana o daună materială considerabilă în sumă totală de 3 300 lei.

Cocerva Alexandr, acționând prin participație simplă, activând în calitate de coautor, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, la 18.11.2016, aproximativ la ora 22⁰⁹, aflându-se în regiunea blocului locativ nr.27/1 din bd. Mircea cel Bătrân mun. Chișinău, intenționat, în vederea învingerii opunerii de rezistență din partea persoanei agresate, au aplicat violența nepericuloasă pentru viața persoanei, prin tragere cu mâna de păr și blocare a respirației și vorbirii cet. Cebanu Dumitrița, după care, în mod deschis i-au sustras geanta la prețul de 550 lei, un portmoneu din piele la prețul de 300 lei în care se aflau bani în sumă de 200 lei, cauzându-i ultimei daune în proporții considerabile, în suma totală de 1 050 lei.

Cocerva Alexandr, la data de 05.11.2016, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se deplasa pe bd. Moscovei, 14, mun. Chișinău, în mod deschis a sustras de la Bogos Mihaela, geanta pentru dame de culoare cafenie cu inscripția ”Dario

Cioti” la preț de 1500 lei, în care se afla un portmoneu la preț de 500 lei, mijloace bănești în sumă de 4 790 lei, cremă pentru păr la preț de 400 lei, acte personale pe numele acesteia și anume: buletinul de identitate, pașaportul barometric, 2 carduri bancare „Mobiasbancă”, telefon mobil de model “Fly” la preț de 2 000 lei, încărcător la telefon de model “Samsung” la preț de 300 lei, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9 490 lei.

Tot el, având scopul săvârșirii circulației ilegale a drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare, a păstrat la domiciliul său un plic în care se conținea substanță de origine vegetală, uscată mărunțită, fragment din butelie din polimer, adaptată pentru fumat, cu depuneri de culoare cafenie, un obiect de masă plastică în care se conținea substanță de origine vegetală de culoare verde, mărunțită, uscată, care la data de 19.11.2016 au fost depistate și ridicate de către colaboratorii poliției,

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-6707 din 30.11.2016, depunerile de culoare cafenie de pe suprafața fragmentului de butelie de polimer, în partea de sus, reprezintă rășină de canabis, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Depunerile de culoare cafenie de pe suprafața fragmentului de butelie din polimer în partea de jos, reprezintă rășină de canabis care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Cantitatea de canabis (masa uscată), constituie 0,10 grame. Cantitatea totală a substanței narcotice marijuana în stare uscată constituie 5,22 grame, care constituie proporții mari. S-a constatat că Cocerva Alexandr păstra la domiciliu substanța narcotică indicată, în scop personal.

La 18.11.2016 orele 21⁴⁵ cet. Rațuc Hristian în calitate de complice, prin acordarea serviciilor de transport cu automobilul de model Renault Scenic cu n/î CWN-158, s-au deplasat împreună cu A. Cocerva și A. Carai pe str. N. Dimo 29/1, mun. Chișinău, unde urma să-i aștepte. Urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, A. Cocerva și A. Carai intenționat au agresat-o fizic pe Furtună Diana și au doborât-o la pământ, i-au astupat cu mâna gura pentru a nu putea chema în ajutor. Continuând acțiunile sale intenționate, în mod deschis au sustras de la aceasta o geantă la preț de 500 lei, în care se afla un portmoneu de culoare neagră la preț de 500 lei, și bani în sumă de 2300 lei, buletinul de identitate, permis de conducere, 2 carduri bancare „Victoriabank” și „Moldinconbank”, o legătură de chei, apoi, cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Furtună Diana o daună materială considerabilă în sumă totală de 3 300 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

- A. Cocerva să fie condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul din 18.11.2016), la 4 ani închisoare; în baza art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal (episodul din 05.11.2016), la 4 ani închisoare; în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul din 18.11.2016), la 4 ani închisoare; art.217 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 7 luni închisoare. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal prin cumulul parțial al pedepselor, a-i stabili definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- A. Carai să fie condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) (episodul din 18.11.2016) la 4 ani închisoare; în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul din 18.11.2016) la 4 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor, definitiv a-i stabili pedeapsa - 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- H. Rațuc să fie condamnat în baza art.art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, (episodul din 18.11.2016), la 4 ani închisoare. În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015 și a-i stabili definitiv pedeapsa închisorii pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele motive:

- deși prima instanță a calificat corect acțiunile inculpaților, pedeapsa stabilită este prea blândă;

- la individualizarea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.75 Cod penal precum și de faptul că aceștia au săvârșit mai multe infracțiuni grave, care prevăd pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 ani la 7 ani, în complicitate, iar H. Rațuc a comis infracțiunea în termenul de probă, fapt care denotă că acesta este predispus la comiterea infracțiunilor și nu a tras concluzii corespunzătoare;

- pedepsele numite sunt prea blânde și nu vor atinge scopul prevăzut la art.61 Cod penal;

- instanța, fără a ține cont de personalitatea inculpaților și gravitatea infracțiunilor comise, neîntemeiat a aplicat prevederile art.90 Cod penal.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul I. Dogotari în numele inculpatului H. Rațuc, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- H. Rațuc să fie absolvit de pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, cu anularea tuturor obligațiilor cu caracter penal, în baza art.3 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, nr.210 din 29.07.2016;

- pe capătul de învinuire prevăzut de art.art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, lui H. Rațuc să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani și 5 luni închisoare, cu dispunerea suspendării executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- în privința inculpatului, care a comis infracțiunea de jaf la 18.11.2016, în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, urma a fi aplicat actul amnistiei;

- la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de faptul că H. Rațuc a recunoscut integral faptele indicate în rechizitoriu, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, și a recuperat integral prejudiciul cauzat părții vătămate D. Furtună, totodată a avut un rol secundar la comiterea infracțiunii. Aceste circumstanțe, denotă posibilitatea aplicării unei pedepse cu închisoare pe un termen minim, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul S. Șteliman în numele inculpatului H. Rațuc, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă mențiunea că H. Rațuc a comis infracțiunea în stare de recidivă, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, fără adăugarea parțială a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, pe care inculpatul la momentul pronunțării sentinței în prezenta cauză - 18.10.2017 a executat-o integral.

În motivarea cererii s-au invocat următoarele:

- prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.34 alin.(5) lit. e) Cod penal și eronat a considerat că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, or, ultimul nu a avut alte condamnări, cu excepția celei dispuse prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015;

- prima instanță s-a referit la o sentință pronunțată în privința inculpatului, din 30.03.2017, care de facto nu există;

- instanța de fond eronat a reținut în privința lui H. Rațuc că a comis infracțiunea în stare de recidivă și greșit a individualizat pedeapsa. La stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de modificările operate la art.82 Cod penal;

- în privința inculpatului eronat au fost aplicate prevederile art.85 Cod penal, deoarece la momentul pronunțării sentinței, inculpatul deja executase pedeapsa stabilită prin sentința anterioară, astfel fiind încălcat dreptul inculpatului de a nu fi pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă;

- ținând cont de faptul că în privința inculpatului s-au reținut doar circumstanțe atenuante, prima instanță urma să-i aplice pedeapsa minimă, iar luând în considerație că inculpatul s-a căit sincer, a reparat prejudiciul cauzat, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv și are o vârstă tânără, prima instanță urma să aplice prevederile art.90 Cod penal în privința acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei lui H. Rațuc și în partea stabilirii pedepsei definitive inculpaților A. Cocerva și A. Carai și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- lui H. Rațuc, în baza art.art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa 3 ani și 6 luni închisoare, fără amendă.

În temeiul art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa stabilită, a părții neexecutate din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Orhei din 30 martie 2015, lui H. Rațuc i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 9 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Cocerva Alexandr, în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- lui Carai Alexandru, în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, referindu-se la solicitarea avocatului I. Dogotari în numele inculpatului H. Rațuc, privind absolvirea ultimului de pedeapsa penală în temeiul actului de amnistie, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, din motiv că apărătorul a atacat cu apel sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2017, și nu sentința Judecătorei Orhei din 30 martie 2015, în aceste circumstanțe instanța de apel nefiind în drept de a înceta procesul penal în modul solicitat de apelant.

Privind individualizarea pedepsei penale inculpatului H. Rațuc, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a constatat comiterea infracțiunii în stare de recidivă, or, inculpatul, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Orhei din 30 martie 2015 la 3 ani închisoare cu suspendarea executării ei în temeiul art.90 Codul penal pe un termen de probațiune de 2 ani, a comis o nouă infracțiune în perioada de probațiune.

Având la bază această constatare, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a invocat prevederile art.82 Cod penal și le-a aplicat la individualizarea pedepsei, inclusiv din considerentul că la 20.12.2017 au fost operate modificări în conținutul art.82 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a menționat că, conform redacției noi a art.82 Cod penal, în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase mărimea pedepsei nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute de Partea specială, iar în cazul în care sunt stabilite numai circumstanțe atenuante, instanța poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute în Partea specială.

Reieșind din faptul reținerii în privința inculpatului H. Rațuc a circumstanțelor atenuante, cum ar fi recunoașterea vinei și căința sinceră, precum și din motivul lipsei circumstanțelor agravante, instanța de apel a considerat că sentința primei instanțe urmează a fi casată în partea stabilirii pedepsei lui H. Rațuc, cu stabilirea unei noi pedepse, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, fără amendă, iar în temeiul art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa stabilită a părții neexecutate din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Orhei din 30 martie 2015, stabilirea pedepsei definitive de 3 ani și 9 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a considerat nefondate argumentele invocate de apărătorii inculpatului H. Rațuc, privind stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului din motiv că acesta se căiește de cele comise și a contribuit activ cu la descoperirea infracțiunii, or cauza a fost examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, prevăzute de lege.

5.1. Referindu-se la argumentele invocate de procuror în privința modului de executare a pedepselor stabilite inculpaților A. Cocerva și A. Carai, instanța de apel le-a apreciat ca întemeiate și a considerat că în privința acestor inculpați nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, după cum a dispus prima instanță. Deși legea penală nu îngrețește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corija fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care și-a întemeiat convingerea.

Instanța de apel a conchis că inculpații A. Cocerva și A. Carai urmează să execute pedeapsa stabilită, soluția primei instanțe fiind pripită inclusiv din considerentul constatării că inculpatul A. Cocerva a comis un concurs de infracțiuni, fiind condamnat pentru trei episoade de jaf și un episod de păstrare a substanțelor narcotice, iar A. Carai a fost condamnat pe două episoade de jaf.

Din motivele enunțate, instanța de apel a considerat necesar de a se implica în soluția primei instanțe, privind pedepsele definitive stabilite inculpaților A. Cocerva și A. Carai și modul de executare a acestora, cu casarea sentinței în această parte și cu stabilirea, în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a pedepselor definitive: lui A. Cocerva - 5 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar lui A. Carai - 4 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6. Sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul S. Șteliman în numele inculpaților H. Rațuc și A. Cocerva, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.(4),5),6),10),15) Cod de procedură penală, a solicitat:

- casarea hotărârilor judecătorești în partea stabilirii pedepsei inculpatului H. Rațuc, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, fără aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal și cu dispunerea calculării unei zile petrecute în arest ca două zile de închisoare;

- casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului A. Cocerva, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- necătând la faptul că în cererea de apel a fost invocată necesitatea aplicării în privința inculpatului H. Rațuc a prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel, la fel ca și prima instanță, nu a argumentat din ce considerente a respins solicitarea nominalizată;

-instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului privind necesitatea calculării termenului de detenție a lui H. Rațuc reieșind dintr-o zi petrecută în arest preventiv ca două zile de închisoare, din motiv că el a fost deținut în condiții inumane și degradante, precum și nu s-a expus asupra argumentelor din apel referitoare la ilegalitatea adăugării la pedeapsă a unei părți din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 30 martie 2015;

- motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, deoarece atât prima instanță, cât și cea de apel, indicând că există doar circumstanțe atenuante și nici o circumstanță agravantă, totuși au dispus numirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare reală;

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că Biroul de Probațiune nu a înaintat demers privind anularea suspendării condiționate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015 și că, deși la momentul comiterii infracțiunii inculpatul H. Rațuc se afla în perioada de probațiune, la momentul pronunțării sentinței din 13.10.2017, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 2015 deja era executată integral. Astfel, instanțele de fond și de apel nu erau în drept să adauge la pedeapsa aplicată o parte din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 2015, din motiv, că aceasta din urmă deja era executată integral, ceea ce semnifică faptul că inculpatul e nevoit să execute repetat o pedeapsă deja executată – fapt care contravine art.4 din Protocolul adițional nr.7 la CEDO, potrivit căruia nimeni nu poate fi pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă;

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.385 Cod de procedură penală, care stabilesc că dacă inculpatul a fost deținut în arest în condiții inumane și degradante, o zi de aflare în arest preventiv se va calcula ca două zile de închisoare. În acest context instanța de apel nu a apreciat certificatul eliberat de Penitenciarul nr.13 Chișinău, anexat la materialele cauzei în ședința instanței de apel, din care rezultă că H. Rațuc, pe toată perioada aflării în arest preventiv, s-a deținut în condiții de supraaglomerare, cu încălcarea normelor privind suprafața stabilită pentru un deținut, ceea ce constituie condiții de detenție inumane și degradante. Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că CEDO a condamnat de mai multe ori statele semnatare a Convenției, inclusiv Republica Moldova, pentru condiții inumane și degradante de detenție. De asemenea, instanța de apel nu a luat în considerație că legiuitorul a prevăzut un mecanism de compensare pentru astfel de comportament inuman și degradant, și anume calcularea unei zile de detenție în astfel de condiții ca două zile de închisoare;

- concluzia instanței de apel este eronată referitor la faptul că odată ce prima instanță a constatat circumstanțe atenuante, acestea nu mai pot fi luate în considerație ca temei pentru aplicarea art.90 Cod penal, din motiv că li s-ar acorda o dublă valență juridică.

-concluzia instanței de apel duce la ideea că, în cazul examinării cauzei în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, se egalează individualizarea pedepsei și în cazul circumstanțelor atenuante și în cazul acelor agravante, ceea ce contravine însuși principiului individualizării pedepsei, iar urmând aceeași logică, rezultă că în cazul aplicării prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în mod inevitabil se exclude posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal. Aceasta lezează disproportional dreptul inculpatului care a

solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, deoarece ar rezulta, că dacă persoana nu ar solicita examinarea cauzei simplificată, ea ar putea beneficia de suspendarea condiționată a pedepsei, iar dacă aceeași persoană solicită examinarea cauzei în procedură simplificată, recunoaște integral vina și nu solicită administrarea de noi probe - nu poate beneficia de aceasta.

Recurentul invocă că această poziție a instanței de apel contravine și practicii judiciare, deoarece există o mulțime cauze, examinate în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, în care inculpații au fost condamnați la închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

- instanța de apel neîntemeiat nu l-a admis pe avocatul S. Șteliman la apărarea lui A. Cocerva ci numai la apărarea lui H. Rațuc, iar apărarea lui A. Cocerva a fost efectuată de avocatul M. Bordei, desemnat din oficiu, contrar prevederilor art.70 alin.(2) Cod de procedură penală fapt care a rezultat în lezarea flagrantă a dreptului inculpatului la apărare;

- instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6.1. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul L. Dudulica în numele inculpatului A. Carai, prin care solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt și de drept, care a afectat soluția instanței;

- probele au fost apreciate contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală;

- la examinarea cauzei, instanța de apel a confundat situația de fapt și a ajuns la concluzii greșite, or, în pct.13 al deciziei recurate se constată comiterea de către A. Carai a două infracțiuni prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal, la pct.27 al deciziei fiind expusă concluzia că corectarea și reeducarea lui Carai Alexandru este posibilă fără izolarea lui de societate, ca în continuare, la pct.28 să fie constatat că nu pot fi aplicate în speță prevederile art.90 Cod penal;

- este eronată și concluzia din pct.29 al deciziei recurate, referitor la inadmisibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în raport cu aplicarea în speță a prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, or legea nu prevede așa impedimente;

- este inechitabilă pedeapsa numită lui A. Carai în prezența doar a circumstanțelor atenuate, precum și în raport cu pedeapsa stabilită inculpatului H. Rațuc, căruia i-a fost aplicată o sancțiune mai blândă, în pofida faptului că a comis infracțiuni în perioada de probațiune, stabilită prin altă sentință;

- după casarea sentinței în partea aplicării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, instanța de apel nu a stabilit pedeapsa penală pentru fiecare infracțiune în parte, în partea dispozitivă fiind expusă doar cumularea parțială a pedepselor numite lui A. Carai;

- instanța de apel nu a inclus în termenul de executare a pedepsei termenul de deținere sub arest preventiv al lui A. Carai;

- A. Carai este caracterizat pozitiv, anterior nu a fost condamnat, până la reținere din diferite surse legale se întreține, martorii l-au descris ca o persoană bună și responsabilă.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de avocații S. Șteliman și L. Dudulica în numele inculpaților, argumentând că motivele invocate de recurenți, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa a fost stabilită în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art.art.76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal. Consideră că instanța de apel le-a stabilit inculpaților pedepse

echitabile în raport cu faptele comise și cu personalitatea acestora, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând recursurile declarate Colegiul constată, că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor în baza cărora A. Carai, A. Cocerva și H. Rațuc au fost condamnați, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, iar avocatul S. Șteliman invocă și încălcarea dreptului la apărare a inculpatului A. Cocerva.

8.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul S. Șteliman în numele inculpaților H. Rațuc și A. Cocerva

Referitor la argumentele invocate de avocatul S. Șteliman în numele inculpatului H. Rațuc.

Lecturând textul recursului Colegiul penal reține că autorul nu este de acord cu concluzia instanței de apel prin care inculpatului H. Rațuc, în temeiul art.85 Cod penal i s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, invocând în acest aspect că pedeapsa numită prin sentința anterioară la momentul pronunțării sentinței în prezenta cauză, era deja executată. Însă, acest argument Colegiul îl respinge ca neîntemeiat, or, în conformitate cu prevederile art.85 Cod penal, dacă persoana după pronunțarea sentinței, dar **înainte de executarea completă a pedepsei, a săvârșit o nouă infracțiune**, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentința partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Astfel, din norma sus citată rezultă clar, că pedeapsa stabilită prin sentința anterioară, urma a fi executată complet până la data săvârșirii unei noi infracțiuni și nu la data pronunțării unei noi sentințe. Reieșind din materialele cauzei se constată, că prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, H. Rațuc a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă de 2 ani, iar la **18.11.2016**, H. Rațuc a comis o nouă infracțiune, adică **peste 1 an și 8 luni**.

Acestea fiind menționate, Colegiul atestă temeinicia concluziei instanței de apel referitor la adăugarea parțială a pedepsei neexecutate, în conformitate cu prevederile art.85 Cod penal.

În continuare, instanța de recurs va respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului S. Șteliman precum că instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că Biroul de Probațiune nu a înaintat demers privind anularea suspendării condiționate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din 30.03.2015, deoarece, în speță, sunt relevate prevederile art.90 alin.(10) Cod penal, din care rezultă că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune, instanța de judecată urmează a-i stabili pedeapsa în condițiile art.85 Cod penal.

Totodată urmează de remarcat, că la demersul (propunerea) Biroului de Probațiune, instanța în temeiul art.90 alin. (9) Cod penal, poate anula printr-o încheiere condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei, dacă persoana în decursul perioadei de probațiune,

încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea perioadei de probațiune, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată, situație care nu este incidentă speței.

La acest capitol, instanța de recurs mai remarcă faptul că, sancțiunea art.art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit. b),e),f) Cod penal, în baza căreia a fost condamnat H. Rațuc, prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 7ani, cu sau fără amendă în mărime de la 850 la 1 350 unități convenționale. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 3 ani 4 luni până la 4 ani și 8 luni.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 3 ani și 6 luni închisoare se încadrează în limitele normei penale date, adică de către instanța de apel pedeapsa i-a fost aplicată ținând cont de noile limite, care au fost reduse cu 1/3.

Referitor la argumentele recurentului privind posibilitatea aplicării în privința lui H.Rațuc a pedepsei cu închisoare și dispunerea suspendării executării acesteia pe un termen de probațiune în temeiul art.90 Cod penal, Colegiul reține că categoria și termenul de pedeapsă stabilită de instanța de apel, precum și modul de executare a acesteia, corespund întru totul criteriilor generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal.

Mai mult, reieșind din faptul că Rațuc H. a comis infracțiunea în termenul de probă la soluționarea chestiunii anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei instanța de judecată urmează să se ghideze de prevederile art. 90 alin.(11) Cod penal, care prevede cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune **din imprudență** sau **o infracțiune intenționată mai puțin gravă**, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată (...).

Prin urmare, reieșind din prevederile normei sus citate rezultă că în privința lui Rațuc H. care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni intenționat grave nici nu pot fi aplicate prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, care expres și exhaustiv prevăd categoriile de infracțiuni săvârșite în termenul de probă pentru care poate fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal, va respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de apărare referitor la faptul că instanța de apel a aplicat inculpatului H. Rațuc o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Subsidiar celor expuse supra, cu privire la eroarea de drept stipulată în art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală și invocată de avocat, Colegiul penal tine să explice titularului dreptului de recurs că, pentru invocarea unui atare temei, nu este suficientă doar expunerea formală a textului erorii respective, dar trebuie specificat expres dreptul pretins a fi încălcat de către instanțele de fond, cu indicarea hotărârii instanței internaționale, pe un alt caz similar, unde s-a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în prezenta cauză

Referitor la solicitarea recurentului, privind constatarea încălcărilor drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art.3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, și calcularea pedepsei de o zi de detenție în astfel de condiții ca două zile de închisoare, Colegiul reține că, deși inculpatul H. Rațuc, s-a aflat în Penitenciarul nr.13, de către apărare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar confirma că inculpatul s-a deținut în condiții inumane și degradante, or, din scrisoarea nr.3/R-860/18 din 21.03.2018 eliberată de Departamentul Instituțiilor Penitenciare (f.d.106 vol. IV) se rezumă

că pe parcursul aflării lui H. Rațuc în Penitenciarul nr. 13 au fost respectate condițiile de detenție igienice sanitare. Mai mult, pe parcursul arestului preventiv nu au fost adresate plângeri referitor la condițiile inumane de detenție, tratament inuman sau degradant.

Referitor la argumentele invocate de avocatul S. Șteliman în numele inculpatului A. Cocerva.

Analizând argumentele recursului declarat de avocat în numele inculpatului A. Cocerva, Colegiul reține că critica apărării se rezumă la 2 aspecte: 1) încălcarea dreptului la apărare a inculpatului pe motivul neadmiterii în calitate de apărător a avocatului ales și numirea unui avocat din oficiu și 2) dezacordul cu pedeapsa stabilită și modul de executare a acesteia.

Verificând alegațiile recurentului privind încălcarea dreptului la apărare, Colegiul constată că acestea sunt neîntemeiate, or, din materialele cauzei nu rezultă că instanța de apel nu la admis în calitate de avocat al inculpatului A. Cocerva pe avocatul S. Șteliman, deoarece acesta a participat la toate ședințele instanței de apel și a avut posibilitate reală de a acorda asistență juridică prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege lui A. Cocerva. Faptul că instanța de apel a invitat în ședința de judecată pe avocatul M. Bordei, pentru a asigura asistența juridică garantată de stat, nu echivalează cu încălcarea dreptului la apărare, or, avocatul a susținut poziția inculpatului și a solicitat respingerea apelului procurorului care a fost declarat în defavoarea lui A. Cocerva.

Referitor la argumentele apărării cu privire la dezacordul cu pedeapsa stabilită lui A. Cocerva și modul de executare a acesteia, Colegiul penal relevă că instanțele de fond la soluționarea acestei chestiuni și-au argumentat concluziile în acest sens, astfel este justă și întemeiată concluzia primei instanțe, care a fost menținută de instanța de apel referitor la categoria și termenul de pedeapsă stabilit pe fiecare infracțiune separat. La stabilirea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art.61, 75, 76 Cod penal. Totodată, Colegiul conchide că soluția instanței de apel prin care s-a exclus aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este motivată, or în speță s-a constatat că inculpatul într-o perioadă scurtă de timp (05.11.2016-19.11.2016) a săvârșit **patru infracțiuni cu intenție, trei dintre care sunt grave**.

Totodată circumstanțele atenuante la care face referire avocatul - recunoașterea vinei, căința sinceră, restituirea prejudiciului părților vătămate, au fost reținute de instanțele de fond ca atenuante, care au permis înlăturarea pedepsei complimentare amenda de la 850 la 1 350 unități convenționale, prevăzută de sancțiunea art.187 alin.(2) lit. b),e),f) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel având în vedere gravitatea, scopul, modul și circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile, corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

În consecință, Colegiul reține că, temeiurile invocate de avocatul S. Șteliman în numele inculpaților H. Rațuc și A. Cocerva, prevăzute la art.427 alin.(1) pct.4), 5), 6), 10), 15) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

8.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul L. Dudulica în numele inculpatului A. Carai

Potrivit textului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece, din decizia instanței de apel, rezultă că ultima a analizat obiectiv cumulum probe administrate și circumstanțele cauzei, a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

De fapt, din textul recursului se vede că autorul critică concluziile instanței de apel în partea individualizării executării pedepsei stabilite lui A. Carai, considerându-le ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei. Analizând decizia instanței de apel în aspectul vizat, Colegiul penal ține să menționeze că aceasta este bine argumentată, motivată, soluție fiind expusă detaliat în textul deciziei, care nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul avocatului L. Dudulica privind netemeinicia concluziei instanței de apel expusă în pct.29 al deciziei recurate, privind inadmisibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în raport cu aplicarea în speță a prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, deoarece legea nu prevede așa impedimente, Colegiul reține, că într-adevăr instanța de apel praprit a reținut că recunoașterea vinovăției a servit temei de examinare a cauzei în procedură simplificată și nu mai poate fi valorificată ca circumstanță atenuantă, însă aceasta nu răstoarnă situația în cazul lui A. Carai, dat fiind faptul că, în cele din urmă, instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aproape de limita minimă decât cea maximă prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal și anume 3 ani și 9 luni.

Tot aici Colegiul reține, că infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal prevede, pe lângă pedeapsa principală cu închisoarea și pedeapsa complementară amenda de la 850 la 1 350 unități convenționale, astfel că instanțele de fond în situația lui A. Carai, la fel ca și în privința inculpaților A. Cocerva și H. Rațuc, s-au condus de prevederile art.78 alin.(2) Cod penal și just au reținut ca temei de înlăturare a pedepsei complementare, circumstanțele atenuante stabilite în speță.

Alegațiile recurentului precum că concluziile instanței de apel sunt greșite și contradictorii pe motiv că în pct.27 al deciziei a conchis că corectarea lui A. Carai este posibilă fără izolarea de societate, iar în pct.28 a constatat că nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, Colegiul le respinge ca neîntemeiate, or, în pct.27 instanța de apel a dezvăluit concluziile instanței de fond și anume „(...) *instanța de fond a ajuns la concluzia că corectarea inculpaților A. Carai, A. Cocerva și H. Rațuc este posibilă fără izolarea acestora de societate*”, iar în pct.28 , deja și-a desfășurat concluziile sale și anume că „*în privința inculpaților A. Carai, A. Cocerva și H. Rațuc nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal (...)*” în continuare argumentându-și aceste concluzii.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că pedeapsa stabilită lui A. Carai este inechitabilă, în raport cu pedeapsa stabilită inculpatului H. Rațuc, căruia i-a fost aplicată o sancțiune mai blândă, în pofida faptului că a comis infracțiuni în perioada de probațiune, stabilită prin altă sentință.

La acest capitol instanța de recurs va reține că, în speță, H. Rațuc a participat la săvârșirea unui singur episod de jaf în calitate de complice, acțiunile acestuia limitându-se la acordarea serviciilor de transport lui A. Carai și A. Cocerva, pe când A. Carai nemijlocit a săvârșit în calitate de autor 2 infracțiuni de jaf, circumstanțe care au fost luate în considerație la stabilirea și individualizarea pedepsei.

În continuare, Colegiul va respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului L. Dudulica, prin care se afirmă că instanța de apel, după casarea sentinței în partea aplicării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, nu a stabilit pedeapsa penală pentru fiecare infracțiune în parte, și doar a cumulat pedepsele stabilite lui A. Carai.

În argumentarea acestei concluzii instanța de recurs reține, că instanța de apel judecând cauza a admis apelurile declarate, a casat **parțial** sentința în privința lui A. Carai, doar în partea stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni conform art.84 alin.(1) Cod penal, soluție prevăzută de art.415 alin.(1) pct.2) și alin.(2) Cod de procedură penală.

Cât privește motivul invocat de avocatul L. Dudulica referitor la omisiunea instanței de apel de a include în termenul de executare a pedepsei termenul de deținere sub arest preventiv al lui A. Carai, Colegiul reține că din analiza deciziei atacate, se constată că instanța de apel a stabilit lui A. Carai categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării acesteia, însă a omis să se expună referitor la computarea reținerii, arestării preventive, dacă inculpatul până la darea sentinței se afla în stare de arest, dispoziția prevăzută de art.395 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, însă această omisiune nu reprezintă o eroare de drept care ar afecta soluția instanței. Potrivit art.469 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume, computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare, iar art.470-471 Cod de procedură penală prevăd modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești.

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocatul L. Dudulica în numele inculpatului A. Carai și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând întru-totul motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpaților Rațuc Hristian și Cocerva Alexandr și de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Carai Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Carai Alexandru Nicolai, Cocerva Alexandr Gheorghii și Rațuc Hristian Valerii**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Boico Victor